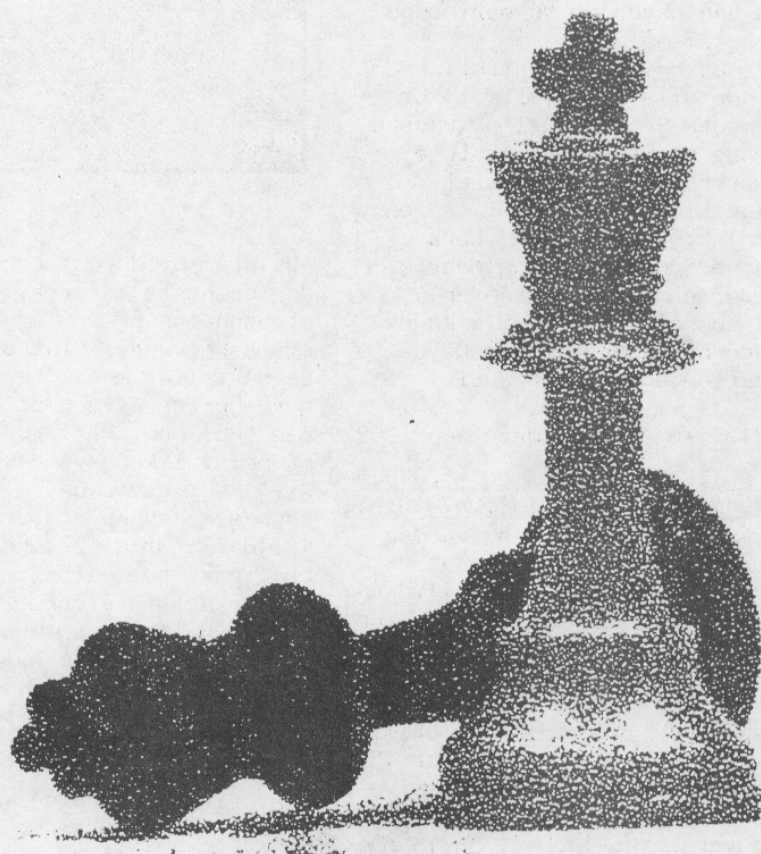

EN PASSANT

1982

NR. 3

AALBORG EMT

Aalborg Skakforenings koordinerede turnering var i år temmelig svagt besat. Det er og bliver jo vort 1.divisionshold, der er landsdelens stærkeste spillere, og af dem var ikke en eneste tilmeldt.

Dette gav sekunda-spillere som Henrik, Nørgaard og undertegnede chancen for at føre os frem - så det gjorde vi.

Nørgaard var den, der klarede det bedst. I dette nummer af EN PASSANT kan man se, at han også har klaret sig fint i andre turneringer i år, og hans turneringssejr her var så vidt jeg ved et kandidatresultat. Vi siger tillykke med det.

Som et appendix til denne artikel kan læses Nørgaards egen fremstilling af, hvor sikkert et greb han havde om turneringens forløb fra start til mål.

Jeg selv derimod havde helt utaktisk tænkt mig at vinde alle mine partier, og i første runde mødte jeg den velnok eneste spiller, der kunne tænkes at ville tage point fra fra Nørresundby-trekløveret.

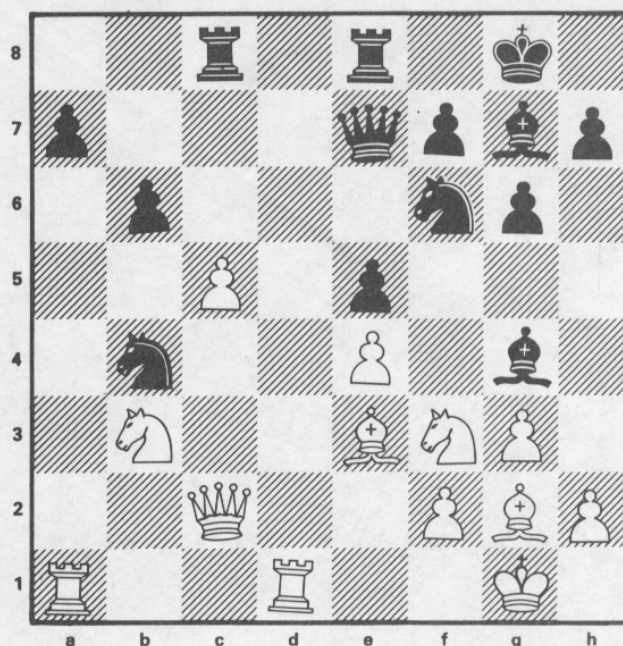
Men først lige slutstillingen i toppen af mesterklassen: P.E.Nørgaard 6, Lars Persson 5½, Bjarne Sønderstrup og Henrik Holmsgaard 4½, Jørgen Juul Kristensen 4, Søren Brautsch, Lomholt Hansen, Ole Knudsen og Ole Hansen nåede også 4 men havde dårligere korrektion end Jørgen Juul.

Lars Persson (2129)-Bjarne Sønderstrup (2092)

1.d3,d5 2.g3,Sf6 3.Lg2,g6 4.Sf3,Lg7 5.O-O,O-O 6.Sbd2,Te8 7.c4,c6 8.Dc2,e5 9.Id1,De7 10.e4; ret nødvendigt, nu bliver Lg2 passiv, men det samme gælder Lg7 og hvid har besat d-linien, der straks åbnes. 10...dxe4 11.dxe4, c5!? Sort etablerer et springerfelt:d4, mens hvid får d5. Man kunne tænke sig en fortsættelse : 12.Sf1,Sc6 13.Se3,Sd4 14.Sxd4,exd4 15 Sd5, Sxd5 16.cxd5, men her forekommer det mig, at sort har nogenlunde lige spil, og stillingen er for enkel efter min smag. Derfor 12.b4! sådan! -ingen afbytninger, så hellere give en bonde. 12...cxb4 13.a3,Sc6 14.Sb3,Lc4! Et godt aktivt forsvarstræk. 15.Le3, b6 16.c5, Tc8 17.axb4, Sxb4.

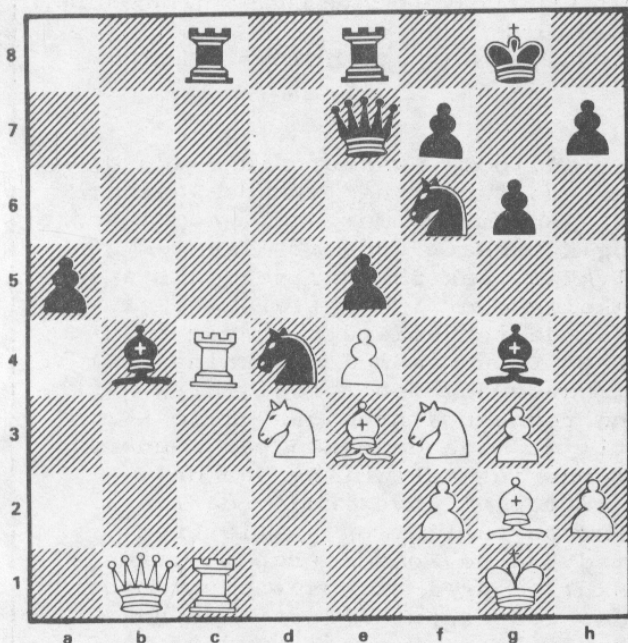
Diagram øverst næste spalte

af Lars Persson

Nu står hvid fint trods minusbonden, for der er basis for forviklinger. En afvikling af bønderne på D-fløjen ville højst bringe et måske vundet slutspil, så hvid skal generere sort lidt mere, før han går ind i afbytninger. Derfor er det et spørgsmål, hvor dronningen skal hen. På 18.Dc4 følger a5, og hvid må helst ikke give e-bonden med f.eks. 19.Db5. Sxe4, der giver uhyre kompliceret spil, men chancerne synes at være på sorters side. Også 19.Td5!?, Sfxd5 20.exd5,Lxf3 21.Lxf3, e4 22. Lg4, osv. ser ud til at favorisere sort. Derfor det forsigtige 18.Db1, der holder trykket på D-fløjen og brikkerne på brættet. 18...bxc5. Her kan hvid ret nemt få remis med 19.Sxc5,Txc5 20.Dxb4,Tc7 21.Dxe7,Tcxe7 (Tcxe7 giver sort problemer efter Te8+) 22.Ta4, osv. Den sorte a-bonde kan ikke holdes. -Sort var imidlertid i tidnød, mens jeg havde sparet på min. Sidste år havde vi et gevaldigt tidnød-drama, hvor min vinge faldt, og jeg havde besluttet, at det skulle i hvert fald ikke ske igen. Såvidt jeg kunne se, måtte gevinsten ligge i at lade a-bonde være a-bonde og i stedet gå efter c- og e-bønderne, men fremfor alt skulle det være indviklet, så min modstander skulle bruge sin sparsomme tid: 19. Ta5! Truer med alle mulige slag på c5. 19... Sc6. Det fornuftigste. 19...c4 kan besvares med 20.Lc5,Db7 21.Sa1! 20.Txc5,Db7 21.Tdc1,

21...Lf8! En god idé at få løberen med, hvor det 'sner'. 22.Tc3,Lb4?! Fristende, men næppe godt. Her kommer løberen til at stå i slag og selv efter a5, kan en afbytning, hvor hvid altså også vinder a-bonden, kun gavne hvid. Desuden kommer den sortfældede løber til at mangle i forsvaret omkring kongen. 23.Sc5!,De7 24.Tc4!,a5 25.Sd3! Nu må sort af med sin merbonde og vælger i sin kraftige tidnød det, der også bytter brikker, 25..., Sd4!?:

En svær stilling. Også jeg følte mig nu generet af tidnød, skønt ikke nær så meget som Bjarne. Både Txc8 (?! Letter presset på b4), Sxb4, Sdxe5, Sfxe5 (?), Lxd4 og Sxd4 kræver overvejelse af komplicerede varianter. Nu forekommer mig bedst: 26.Lxd4,exd4 27.Sxb4, axb4 28.Sxd4, der giver en god merbonde og slutspilsfordel (-Bb4 kan ikke holdes, og efter tårnbytning i c-linien besvares Sxe4 med Sc6). Men jeg valgte efter relativt lang overvejelse 26.Sxd4,exd4 27.Txd4,Txc1 28.Dxc1? En slem fejl. Presset på b4 skal holdes med Lxc1, og truslen Lg5 bibeholdes; sort burde stå til tab her, han er i hvert fald i vanskeligheder. 28...Tc8 29.Tc4,Txc4 30.Dxc4,Le6 31.Dd4,Sd7. Sort ser ud til lige at holde balancen, men jeg var ret sikker på, at dette kunne vindes p.gr.af den hvide overvægt i centrum. Desuden var Bjarne nødt til at trække næsten à tempo helt frem til nr.40. Desværre giver jeg mig selv lidt for god tid med 32.h4?, Dd6! Så kan D-afbytning ikke undgås og dermed

må jeg give afkald på planen om at kombinere slutspilsmanøvrer med kongeangreb. Det gælder nu om at sikre sig rene slutspilsfordele: 33.Sxb4; sikrer løberparret og trækker desuden fribonden nærmere kongen. 33...Dxd4 34.Lxd4,axb4 35.Kf1,b3?? Helt gal plan. Den sorte konge skal ind på midten af banen og sort skal forholde sig afventende. Hvid har dog særdeles gode gevinstmuligheder i kraft af løberparret og den svage b-bonde. 36.Ke1, Sc5? Ser smart ud, men er det ikke. 37.Kd2, Sa4? Dette felt bliver springerens gravsted. 38.Lf1,f5??-En overseelse. Langt bedre var 38...b2 39.Kc2,La2! 40.Lxb2, osv. hvor sort slipper af med den syge hest, men alligevel går en vanskelig tid imøde. Jeg mener, at løberslutspillet er vundet for hvid takket være merbonden, men det kræver vel omkring 20 træk endnu og megen lirke med bønderne. 39.exf5,Lxf5 40.Lc4+,Kh8 41.Lxb3. Det var det. Sort er færdig. 41...Ld7 42.Ke3,Ke7 43.Kf4,h6 44.Ke5,Le8 45.Lc2,Kf7 46.Kd6,Lb5 47.Lb3+,Kf8 48.Ke6,Le8 49.Kf6, opgivet. 1-0

Under turneringens afvikling var der regelmæssige 'black-outs', -propperne sprang og mesterklassen henlå i dybeste mørke.

En enkelt aften røg propperne ikke færre end tre gange, mens jeg spillede mod Michael Simonsen:

M.Simonsen (1966)-L.Persson (2129)

1.Sf3,Sf6 2.g3,c6 3.Lg2,d5 4.b3,Lf5 5.Lb2,e6 6.d3,Sbd7 7.Sbd2,Ld6 8.0-0,De7 9.c4,0-0 10.Te1,Tad8 11.Sf1 (Sikke en idé!)Lb4 12.S3d2, dxc4 13.bxc4,e5 14.a3,Lc5 15.Sb3,Lb6 16.De2, Sc5 17.Sfd2,Sg4 18.Tf1,a6 (Løberen skal have et hul på a7, presset på f2 er tråden i det sorte angreb) 19.h3,Sf6 20.Sxc5,Lxc5 21.Tab1 e4!? Hidsigt, men måske ikke korrekt. 22.Lxf6, exd3 23.Lxd8,Dxg3! 24.Lc7? (Eneste redning er at give damen med Dxd3, bedst efter et indskudt Lh4) 24...Dg6! 25.exd3?? (Taber omgående. Dxd3,Lxd3 osv. giver en en stilling der er meget vanskelig at vurdere, men skulle give lige muligheder) 25...Lxh3 26.Lg3?,Dxg3 27.opgivet. - 0-1

Også mod Jørgen Juul Kristensen spillede jeg upræcist i en overlegen stilling og måtte hente gevinsten i modstanderens utilstrækkelige forsvarsspil.

J.Juul Kristensen (2057)-L.Persson (2129)

1.e4,Sf6 2.e5,Sd5 3.d4,d6 4.Sf3,Sb6 5.Le2,g6 6.0-0,Lg7 7.exd6,cxd6 8.h3,0-0 9.c4,Sc6 10.Sc3,Lf5 11.Le3,d5 12.c5,Sc4. Hidtil er alt (med en enkelt trækstilling) teori, men nu afviger Jørgen med et hjemmelavet træk, der

bringer ham i tabsstilling: 13.b3? (Teorien siger Lxc4 eller (som en genoplivning af en gammel, oprindelig kasseret variant) Lc1). Sxe3 14.fxe3,e5! Kul på! Hvids centrumsbønder er uhyre vakkelforne, bl.a. på grund af en skak til kongen. Derfor spiller Jørgen Kh1, da der bliver lejlighed til det. 15.Lb5,exd4 16.exd4,Te8 17.Kh1,Te3 18.Lxc6,bxc6 19.Se2,Dd7? Fejlen, der giver hvid luft, bedre Dc7! der forhindrer Sf4. 20.Sf4,Te4 21.Dd2,Dc7 22.Se2. Denne stilling kunne sort næsten have fået med 19.., Dc7, men uden at hvid havde fået forbindelse mellem tårnene. 22..,Tae8 23.Tae1,h5 24.b4! Jørgen griber sin eneste chance, at få liv i bønderne på D-fløjen, samtidig med at han holder stand på K-fløjen. Da vi mødtes i divisionsturneringen sidste år, gik vort parti næsten på samme måde: jeg fik et godt initiativ på K-fløjen, men Jørgen formåede at forsvare sig med stor sikkerhed, og jeg vandt kun takket være fusk i tidnøden. Jørgen kan måske bedst lide netop at engagere modstanderen med alle hans ressourcer på den ene fløj, og så -med livet i hænderne- lige akkurat holde angrebet tilbage, mens han skaber initiativ på den anden fløj. Det er en meget krævende taktik, som Korchnoi siges at beherske. Nå, videre: 24..,Te3 25.Sc3,Lh6 26.Txe3,Lxe3 27.De2, Te6 28.Db2,a6 29.a4!, Ld3. Sorts angreb er ikke hurtigt nok til at hvids manøvrer på D-fløjen kan ignoreres. 30.Te1, Df4? Endnu en angrebsfejl. Meget bedre er 30..,g5 med det samme, mens den sorte dronning endnu kan gribe ind på D-fløjen 31.b5, axb5 32.axb5,Lxb5 33.Sxb5, cxb5 34.Dxb5 og hvid har nu fået en farlig fribonde. 34..,g5 35.Dd3? Taber hurtigt, men Svend Pedersen, vort dybt savnede medlem, var netop hjemme på ferie og aflagde spillestedet et nådigt besøg. Han så noget meget bedre: 35.c6!, g4 36.Dg5+!, der efter hidsige slagudvekslinger skulle ende med remis..ak,ja. 35..,g4 36.Se5?? Helt galt, men Jørgen var i tidnød og står iøvrigt til tab. 36..,Lxd4 37.Tf1,Dxe5 38.op-givet. 0-1

For mit vedkommende en oplivende turnering, der gav mig ca.30 ratingpoints og en munter oplevelse efter en længere pause fra turneringsskak. Jeg bragte mig i vanskeligheder i stort set alle partier men fik mit fortjente points på energisk risikofyldt spil. Jeg tabte kun ét (til Nørgaard, der selv beretter derom andetsteds i bladet her) og spillede kun en remis (mod Henrik) i et hidsigt parti, hvor jeg valgte en mildest talt tvivlsom gambit, da jeg skulle vinde for at have udsigt til

førstepladsen. I slutstillingen havde vi dog begge to muligheden for at gennemtvinge evig skak, så der var ingen vej udenom.

Turneringsvinderens egen beretning følger her nedenfor, men vi skal lige kaste et blik ind i de andre klasser.

I 1.kl. lykkedes det Tommy Nielsen at blive mesterspiller og nå en 4.plads med 4½,-bravo! Jan Nielsen nåede en 3.plads i gr.2 også med 4½ men blev ikke mesterspiller,-det kommer næste gang.

I 3.kl. fik Heine Oldenburg 5 p. og en delt 2.-3.plads.

Og så har turneringsvinderen ordet:

I Aalborg Skakforenings koordinerede turnering lykkedes det mig at gennemføre det spil, som i Vejle og København kun var lige ved at lykkes. Faktisk var jeg ikke i vanskeligheder i noget af partierne, ja, de to remispartier var planlagt forud (med lodtrækningsnummer 1 havde jeg den fordel, at jeg kunne regne ud, hvem jeg ville komme til at møde de næste par runder). Turneringstaktik, hedder det.

Efter at have vundet de tre første partier og spillet remis med Bjarne Sønderstrup i 4. runde skulle jeg i et udsat parti møde Jes Caspersen. På det tidspunkt havde Lars allerede vundet over Jes, så jeg skulle vinde for at holde førstepladsen udelte. De to gange, jeg tidligere har mødt Jes, vandt jeg - ikke helt fortjent (se slutningen i divisionsturneringen i tidligere nr. af En Passant). Partiet er meget typisk for mit spil i turneringen: efter en skarp åbning, som jeg kender bedst, fortsætter jeg energisk og trykker modstanderen ind i en håbløs stilling.

Hvid: P.E. Nørgaard

Sort: Jes Caspersen (der ikke var helt rask efter sygdom)

1.e4,e6 2.d4,d5 3.Sc3,Lb4 4.Ld2

En gammel fidusvariant, som jeg har vundet masser af partier med og som jeg kender ud og ind.

4.-,dxe4 5.Dg4,Sf6 Jeg var mere bange for Dxd4. 6.Dxg7,Tg8 7.Dh6, Dxd4 8.0-0-0,Lf8 Bronsteins træk i et afgørende matchparti mod Boleslavski. 9.Dh4,Tg4 10.Dh3,Dxf2 11.Le2 Batygins træk, fundet som

fortsættes s.39

HIMMERLAND

I dette års himmerlandsmesterskab var vi kun repræsenteret med 1 spiller i mesterskabsklassen, nemlig som sædvanlig Bent Christensen. Det er 5. gang Bent er med i den øverste gruppe i Års, men alle gange er det desværre mislykkedes for ham at hjemføre mesterskabet. Denne gang blev han nummer 3 med 4 point.

Bent startede med at vinde de 4 første partier, men sløjede derefter noget af og tabte de 3 sidste. Jeg vil tro at Bent kunne score mange flere point, hvis han lagde sin spillestil lidt om og spillede noget mere aggressivt.

I 1. klasse var der 2 spillere fra Nørresundby, nemlig Tommy Nielsen og Eddie Poulsen. Eddie spillede en middelgod turnering idet han scorede 3.5/7. Han burde nok have scoret noget mere, men det er som om at han i de afgørende situationer pludselig laver en eller flere banale fejl. Undertegnede spillede en rimelig god turnering idet jeg fik 5/7 point, hvilket var så heldigt at række til en ren førsteplads. Men det var desværre et halvt point fra oprykning. Det halve point kunne jeg have sikret mig i sidste runde, men jeg var desværre ikke oplagt til at spille og havde allerede efter åbningen en tabt stilling. For at give et indtryk af mit spil vil jeg vise mit parti mod Hugo Faldborg fra Aalborg. Jeg har hvid.

1.d4,f5 2.Sc3,Sf6 3.Lg5,d5 4.Lxf6,exf6 5.e3,c6 6.Ld3,Ld6 7.Df3,g6 8.h3,h5 Jeg vidste at Hugo gerne spillede Hollandsk med sort. Derfor havde jeg kikket lidt på denne specielle variant, hvids opstilling er en slags standardopstilling og kan spilles næsten uanset hvordan sort udvikler sig. Ideen er at underminere sorts kongefløj med g4, hvad Hugo forsøger at forhindre med h5, men 9.g4,Sd7 fxc4 burde nok forsøges idet Sd7 taber en bonde uden særlig kompensation. 10.gxf5,g5 11.Sge2,De7 12.e4,dxe4 13.Dxe4,

En lille fejl, idet der skulle slås igen med springeren som jo står mægtigt på e4, desuden ville det være rart at få byttet sorts sortfældede løber af. 13.-,Sb6 14.Dxe7+,Kxe7 Afbytningen er for at komme ind i et slutspil som jeg regnede med ville være fordelagtigt for hvid, bedre er nok at rokere først og evt. lade sort om at bytte damer af. 15.0-0-0,Ld7 16.Tdel,Kf7 17.Se4,Le7 18.Sc5,Lxc5 19.dxc5,Sd5 Sa4 var ikke særlig rart for sort, en springer på randen er jo altid på spanden. 20.Sd4,The8 Sort skal absolut ikke gå ind i disse afbytninger, da han bør vente og se, hvorledes hvid egentlig vil bære sig af med at vinde. Planen med Sd4 var at spille Lc4, bytte den af for springeren på d5 og derefter køre bønderne frem på dronningefløjen. Sort bør derfor spille Sf4, hvilket hvid besvarer med Lc4+ og så 21.-,Kf8 22.Le6,Lxe6 23.Sxe6+,Sxe6 24.Txe6 med klar hvid fordel. Stillingen er vundet fordi hvid truer både med at vinde sorts bonde på f6 og invadere 7. række med tårnene. Men med den plan min modstander vælger i partiet går det endnu lettere. 21.Lc4,Txe1 22.Txe1,Te8? Dette var sidste chance for at prøve at redde partiet, uden hans tårn går det helt galt. 23.Txe8,Kxe8 24.Lxd5,cxd5 Nu ser man at det fremkomne slutspil er særdeles fordelagtigt for hvid: dårlig løber mod god springer samt en bonde i overvægt. Hvids plan er at skabe en fribonde på dronningefløjen, sort har intet modspil mod denne plan. 25.b4,a6 26.Kd2,Lb5 Selv uden fejl er sorts stilling tabt - løberen har ingen fremtid. Men Hugo, som her var i tidnød, regnede med at han kunne spille enten g4 først eller h4 efterfulgt af g4, men g4 besvares med h4 og h4 med f3. 27.Sxb5 axb5 28.Ke3,Kd7 29.Kd4,Kc6 30.a3,h4 31.f3,Kd7 32.Kxd5,Ke7 33.c6,bxc6 34.Kxc6 og sort opgav.

I 2. klasse deltog Jan Nielsen. Han gjorde det fint, idet han opnåede 5/7 og besatte 2. pladsen. Dette

fortsættes s.39

FOR MANDEN har ordet.:

Hvis man fra at være aktiv skak-spiller går over til at deltage i ledelsen af en klub, falder ens spillestyrke som regel: koncentrationen bliver dårligere (mange afbrydelser i klubben) og der bliver mindre tid forberedelse. Eksempler på dette kan også findes i vores klub. Da jeg blev formand i Nørresundby Skakklub satte jeg mig derfor til at tænke over, hvordan jeg kunne bevare min (beskedne) spillestyrke. Resultatet blev ad hoc-studier og stampartier. Ræsonnementet bag disse to begreber er det, at det er umuligt for amatører at sætte sig ind i f.eks. åbningsteorien en bloc - det er i øvrigt også kedeligt, når man ikke ved, om man nogen sinde får brug for det majsommeligt indlærte. Helt anderledes forholder det sig, når man skal møde en spiller, hvis åbningsrepertoire man kender: så er motivationen der for at kigge lidt i åbningsbøgerne, for tænk om man kunne lokke ham på glatis fra starten! Næste gang, man regner med at komme til at spille den bestemte åbning, kigger man så yderligere et par varianter igennem. Efterhånden er der en del stillinger, som man tilstræber at komme ind i (og hvor man har været mange gange før) - og så sker det en skønne dag at man spiller en dublet (et parti, der er en gentagelse af et tidligere parti - ens eget eller andres). Dette skete to gange for mig i sommer - næsten, idet det ene parti fulgte originalen i 15 træk, det andet i 21. Og det gav to nemme points.

I påsketurneringen i Vejle deltog jeg i MA3. De andre deltagere var unge, talentfulde spillere, der (selvom jeg havde det højeste ratingtal) måtte formodes at være teoristærke løver på vej frem. Tre af dem (Torben Sørensen, Jan og Lars Nielsen) havde deltaget i Junior-DM i 1981 - og jeg fik nu fat i bulletinen herfra og spillede deres partier igennem. Det gav bonus i 4. runde (noter fra DM-bulletinen).

P.E. Nørgaard - Jan Nielsen

Forhistorien er, at jeg kendte et parti, som Jan Nielsen havde spillet med sort mod Marek Zielinski. Sort tabte dette ufortjent, men jeg mente at have fundet forstærkninger for hvids angreb. Vort parti er identisk med ovennævnte til hvids 21. træk.

1.e4,c5 2.Sf3,Sc6 3.d4,cxd4 4.Sxd4,Sf6 5.Sc3,e5 6.Sdb5,d6 7.Lg5,a6 8.Sa3,b5 9.Lxf6,gxf6 10.Sd5,Le6 11.Ld3,f5 12.0-0,Tc8 13.c4,fxe4 14.Lxe4,Sd4 15.f4,f5 16.fxe5,dxe5 17.Lxf5 Der kunne også slås med tårnet, men det giver de samme varianter. 17.-,Lxf5 18.Txf5 Forsøget 18.Dh5+ besvares med 18.-,Kd7 med samme varianter som i partiet. 18.-,Lg6 besvares med Dxe5+ med godt spil for hvid. 18.-,Sxf5 19.Dh5+,Kd7 20.Dxf5+,Kc6 21.De6+(!) Her spillede Zielinski 21.De4(?), og sort fik efter Lc5+, Khl, Kd6 stabiliseret stillingen. 21.-,Kb7 21.-,Ld6 22.c5!,Te8 23.Dxd6+,Dxd6 24.cxd6,Kxd5 (?) 25.d7 og hvid vinder. 22.cxb5,axb5 23.Sxb5,Lc5+ 24.Khl,Dg5(?) Bedre er Thf8!, hvorefter hvid bør spille 25.Sbc3 med gode chancer. 25.Dd7+,Kb8 26.Sd6(?) Bedre er Sb4 med truslen Sa6+ efterfulgt af Sbc7. Teksttrækket blev valgt p.gr.a. tidnøden. 26.-,Lxd6 27.Dxd6+,Ka8 28.Da6+,Kb8 29.Db6+,Ka8 30.Da6+,Kb8 31.Db6+,Ka8 32.Sc7+,Txc7 33.Dxc7,Tg8 34.Dc6+,Kb8 35.Db6+,Ka8 36.Dc6+,Kb8 37.Td1,Tc8 38.Db6+,Ka8 39.Da6+,Kb8 40.Db5+,Ka8 41.Dd5+,Kb8 42.Db3+,Ka8 43.Da4+,Kb8 44.Db4+,Ka8 45.h3,Tc1 46.Txc1,Dxc1+ 47.Kh2,Dc7 48.De4+,Kb8 49.b4,Dd6 50.a4,Ka7 51.Dxh7+,Ka6 52.De4,opgivet

Under partiet brugte jeg en del tid for ikke at røbe mine hjemme-forberedelser - og for at checke varianterne af. Min modstander spillede derimod meget hurtigt og gik i mine tænkepauser rundt og hviskede i krogene: det var tydeligt, at han regnede med at have narret mig!

Jeg sluttede i øvrigt på en delt 2.-3. plads med $4\frac{1}{2}$ efter i sidste

runde at have tabt et chancerigt parti til Torben Sørensen.

I begyndelsen af sommerferien deltog jeg i Politiken Cup i København - øverste gruppe, hovedturneringen (se i øvrigt Holmsgaards referat i forrige nr. af En Passant). Turneringen var for mit vedkommende de mistede muligheds turnering. Således havde jeg fem gevinststillinger der kun gav $2\frac{1}{2}$ p. men da mine modstandere i snit havde 75 ratingpoints mere end mig, vandt jeg alligevel 16 ratingpoint. To af mine partier er interessante, det ene fordi der er tale om en dublet, det andet fordi det viser betydningen af ad hoc studier i forbindelse med et stamparti.

2. runde:

Hvid: Theo Rieke (BRD, 2210)

Sort: P.E. Nørgaard

1.Sf3,Sf6 2.c4,g6 3.Sc3,Lg7 4.g3, 0-0 5.Lg2,d6 6.d4,c6 7.0-0,Da5 8.h3,Sbd7 9.e4,e5 10.Tel,exd4 11.Sxd4,Se5 12.Lf1,Te8 13.Le3,Le6 14.Sxe6,Txe6 Hertil er partiet (med enkelte trækstillinger) identisk med en af hovedvarianterne i Bole-slavskis bog om kongeindisk. Men det er også identisk med et parti, jeg spillede mod Ivan Normann Andersen v. Nordisk Turnering i Norge 1975. Det korrekte træk for hvid er nu 15.Kg2!, men begge mine modstandere fortsatte med 15.f4 Dette træk synes at give hvid stor terrænfordel og initiativ - men behøver sort at trække springeren tilbage? I 1975 fandt jeg ved brættet 15.-,Sxe4!? og partiet fortsatte således: 16.fxe5,Sxc3 17.bxc3,Tae8 18.Lf2,Lxe5 19.Db3,Lxg3 20.Lxg3,Dg5 21.Lg2,Dxg3 22.Txe6,Txe6 23.Dxb7 her kunne jeg holde remis med 23.-, Tel, men valgte at spille på gevinst og tabte. I partiet mod Rieke satte jeg bevidst på at komme ind i denne variant, idet jeg så ville slå på g3 med springeren og håbe på angreb mod den åbne kongestilling. Partiet fortsatte således: 15.f4,Sxe4 dette blev spillet a tempo og ledsaget af et remistilbud!!! Meningen er ikke, at jeg vil have remis, men at jeg vil øge min modstanders usikkerhed, så han dumper i en fælde. Man må tænke på

hans situation: han har med noget besvær erindret trækkene i varianten og har med f4 besluttet sig til at gå kraftigt til angreb. I næste træk bliver han udsat for et officersoffer, som han ikke kan finde i nogen teoribog, og skal pludselig regne en mængde varianter ud (hvilken springer skal han slå? Bliver der slået på c3 eller g3?) Og endelig skal han tage stilling til et remistilbud, der synes at antyde at sort ikke tror på sit offer! Intet under, at han tænkte længe - men han var åbenbart for rystet til at tænke klart, for han trak 16.Sxe4?? og fortsættelsen blev 16.-,Dxe1 17.Dxe1,Sf3+ 18.Kf2,Sxe1 19.Sg5,Txe3 og hvid opgav. Alt dette havde jeg naturligvis set i Norge, men først 7 år senere kom det altså til udførelse.

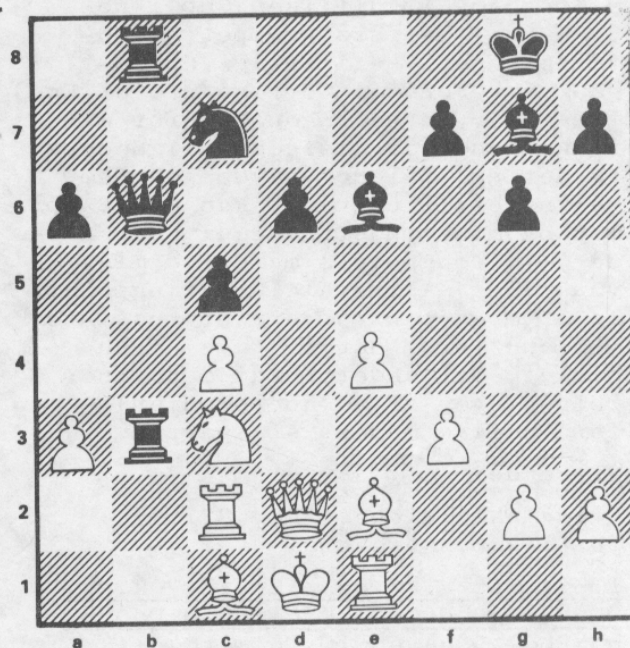
I 1979 i Aalborgturneringen mødte jeg med de hvide brikker Eric Bentzen. Han benyttede sig af Philidors forsvar, der var helt ukendt for mig. Bentzen vandt partiet efter en spændende kamp. Året efter fik jeg revanche i den samme variant. Vi analyserede en del på varianterne, og jeg fik lyst til at tage denne åbning på repertoiret med de sorte brikker. Da jeg skulle forberede mig lidt til DM i Vejle lånte jeg derfor Erics renskrivning (m. kommentarer) af Jørgen "Fup" Pedersens notater om denne åbning (i mange år dyrket specielt i Kampklubben). Arbejdet var dog spildt i første omgang, skønt jeg gjorde hvad jeg kunne, både med hvid og sort: det nærmeste jeg kom denne åbning i Vejle var Lettisk Gambit! Men i Politiken Cup bød chancen sig i 4. runde. Min modstander og jeg førte turneringen med $2\frac{1}{2}$ af 3, og jeg havde set ham spille nogle meget fine, positionelt anlagte partier. Så der var ikke noget at betænke sig på.

Hvid: Bogdan Petrusiak, Sverige 2270
Sort: P.E. Nørgaard

1.e4,e5 2.Sf3,d6 3.d4,exd4 4.Sxd4,g6 5.Le2 Den første afvigelse. Forhåbentlig er han ikke ude på at rokere kort. Hovedvarianten er Sc3, f3,Le3,Dd2 og 0-0-0, mens sort stiller sig op som i partiet. 5.Le2 er

i denne variant et tempotab, som hvid næppe har tid til. Mine følgende træk forsøger at holde muligheden åben for at komme over i den for mig gunstige hovedvariant. 5.-,Lg7 6.Sc3,Sc6 7.Le3,Sf6 8.Dd2,Sxd4 9.Lxd4,0-0 10.0-0-0 Endelig! Vi spiller nu den skarpe hovedvariant, hvor begge parter stormer med bønderne på hver sin kongestilling. Men så har hvid altså mistet et tempo med Le2 - f3 skal jo spilles alligevel. 10.-,Le6 11.The1 En stor overraskelse for mig, trækket viste jo, at hvid slet ikke var klar over sorts hensigter. Nu får sort alle angrebschancer - uden at hvid kan gøre andet end at forsvare sig. 11.-,c5! Nøgletræk i hovedvarianten, men her endnu stærkere. Det gav da også et sæt i min modstander: trækket er mildest talt antipositionelt, men på Lxf6-Dxf6-Dxd6-Dxf2 har sort alle chancer. Da trækkets styrke gik op for min modstander begyndte han at stønne højlydt - en stønnen, der - til stor moro for de nærmestsiddende - varede til vi tog hængeparti! 12.Le3,Da5 13.a3 Svækker kongestillingen, men det er ikke nemt at finde et godt træk. Det sorte angreb kommer rullende af sig selv. Muligt var måske Kbl, som jeg spillede mod Bentzen i vort første parti, men med f3 i stedet for Le2. 13.-,Tfd8 Her tænkte jeg meget på b5, men efter Sxb5,Dxd2 med efterfølgende slag på e4 kunne jeg ikke se noget afgørende. 14.f3 Endelig! 14.-,b5 15.Sxb5,Db6 16.c4,Tab8 17.Dc2,Se8 18.Td2,a6 19.Sc3,Da5 20.Dd3,Tb3 21.Tc2,Tdb8 22.Ld2,Db6 Hvid kan kun flytte rundt med brikkerne på de to bagerste rækker - det er mig en gåde, at jeg ikke vandt partiet, men man må beundre hvids evne til at holde tungen lige i munden. 23.Kd1 Ikke så lidt af en indrømmelse - man kommer til at tænke på Laskers ord om, at man kun skal vige for magt. Her er en lejlighed, hvor det er på sin plads. 23.-,Txb2 24.Lc1,Tb3 25.Dd2,Sc7 Jeg havde godt set de næste træk, men det er faktisk svært at forstærke den sorte stilling. Måske havde Ld4 (foreslået af Bentzen) været godt bare for at

vise hvid, hvor elendigt han står

26.Sd5,Sxd5 27.cxd5,Ld7 28.Lc4,La4 29.Ke2,Tb1 30.Ta2,Lb3 31.Lxb3,Dxb3 32.Dc2,c4 Vi er begge i tidnød, og da hvid nu med sit næste træk for første gang i partiet truer en af mine brikker, blev jeg grebet af mismod over ikke at have gjort det af med ham endnu. Derfor den følgende afvikling, som jeg troede vandt, men der er stærkere træk i stillingen - læseren kan selv lege med mulighederne. 33.Lf4,Dd3+ 34.Dxd3,cxd3+ 35.Kf1,Txe1+ 36.Kxe1,Lc3+ 37.Ld2,Ld4 38.Lb4,a5 39.Lxd6,Lc3+ 40.Kf2,Tb1 41.Ke3,d2 42.Txd2,Lxd2+ 43.Kxd2 Vi er nået til det 43. træk og tidnøden er overstået. Jeg havde regnet med at kunne skakke mig til en bonde på kongefløjen, men så nu d-bondens farlighed. Mit hemmelige træk er nærmest tvunget: 43.-,f6 Der var en times pause, hvor jeg analyserede overfladisk med Tommys hjælp. Hvid har gevinstchancer, hvis han spiller g3 og skaber sig samlede fribønder. Det var derfor en stor lettelse, at min modstander, i ærgrelse over at jeg ikke gav ham skakken, straks spillede 44.g4 hvorefter jeg med g5 risikoløst kunne spille på gevinst i endnu 20 træk. Partiet blev dog remis.

Selvom jeg altså ikke vandt, synes

jeg partiet demonstrerer betydningen af at have nogle "stampartier", som man broderer lidt på og lejlighedsvis supplerer med studiet af nogle bivarianter. Man skal jo ikke glemme, at Petrusiak havde næsten 200 ratingpoints mere end jeg: i et "normalt" parti havde han utvivlsomt vundet.

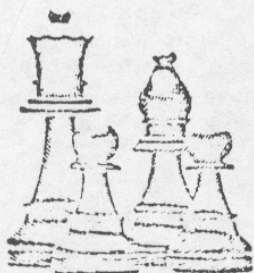
Et kommende "stamparti" ?

Jeg har længe været på jagt efter et godt våben mod Aljechins forsvar. Da jeg derfor skulle møde Lars Persson i 3. rundes topopgør i Aalborg Skakforenings koordinerede turnering, fandt jeg Encyclopædiens bind B frem og fandt Bo2, note 19. Partiet følger her, det taler for sig selv og fylder ikke så meget.

P.E. Nørgaard - Lars Persson

1.e4,Sf6 2.Sc3,d5 3.e5,Sfd7 4.e6,fxe6 5.d4,g6 6.h4,Sf6 7.h5,gxh5 8.Le2,Dd6 9.Lxh5+,Kd8 10.Sf3,Ld7 11.Se5,Le8 12.Lxe8,Kxe8 13.g4,Sbd7 14.Lf4,Db4 15.g5,Sxe5 16.Lxe5,Se4 17.Lxh8,opgivet.

Poul E. Nørgaard

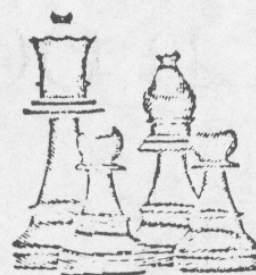

fortsat fra s.35

resultat sammen med hans 5/7 i Junior DM sikrede ham oprykningen til 1. klasse.

I 3. klasse havde vi også kun en deltager, nemlig Morten Larsen som efter min mening skuffede noget ved kun at score 3.5/7. Han startede ellers med at vinde de 2 første, men tabte derefter de 3 næste til nogle garvede rotter. Jeg tror, at Morten regnede med, at de hurtigt kunne løbes over ende. Men nu er han blevet klogere, og jeg er sikker på at det vil gå ham noget bedre næste gang han deltager i en koordineret turnering.

Tommy Nielsen

fortsat fra s.34

forstærkning for hvid efter ovennævnte parti. 11.-,Th4 12.Dxh4,Dxh4 13.g3,Dh6 En anden mulighed er e3, men efter 14.gxh4,exd2+ 15.Kb1,Lh6 16.Sh3,Le3 17.Thf1 har hvid et meget stort udviklingsforspring. 14.Lxh6,Lxh6+ 15.Kb1,Ld7 Altsammen at finde i Keres' bog om Fransk. Han skriver nu følgende: "og sort har med to bønder for kvaliteten gode udsigter for udligning". Jeg er ikke enig. Vigtig er også den psykologiske situation: Sort har med noget besvær erindret sig trækene i varianten, men skal nu pludselig til at omstille sig til en helt anden stilling - tilsyneladende uden de skarpe varianter med kombinationsmuligheder som åbningen var så rig på. 16.Sh3,a6? Her går det allerede galt. Teksttrækket er vel spillet for at undgå det ubehagelige Sb5, men bedre var nok e5. Efter jagt på springeren sætter hvid sig dog fast på f6, og de sorte bønder på e-linien har det svært. 17.Thf1, Sd5 I håb om slag på d5, hvorefter sort måske kan ride stormen af, men stillingen er allerede moden til kombinationer. 18.Lh5!,Se3 19.Txf7 Sxd1 20.Sxe4! Hvis løberen går til f8 vinder hvid en officer - prøv selv! 20.-,Se3 21.Txh7+,Kd8 22.Txh6,Lc6 23.Shg5,Ld5 24.Sxe6+,Kd7 25.S6c5+,Ke7 26.Th7+,Kd8 27.Th8+, opgivet (mat med Te8). Det er forbløffende, så hurtigt den sorte stilling bryder sammen efter 16.-, a6. Varianten er vist slet ikke acceptabel for sort.

Kommentarer af P.E. Nørgaard

HOLD OG DATOER

1. division:

1. Jens Kølback
2. Aage Ingerslev
3. Bent Sørensen
4. Eric Bentzen
5. Jørgen Jørgensen
6. Børge Pedersen
7. Poul E. Nørgaard
8. Erik Pedersen (H)

2. division:

1. Svend Pedersen
2. Lars Persson
3. Henrik Holmsgaard
4. Per Grevlund (H)
5. Bent Christensen
6. Jørgen Hansen
7. Tommy Nielsen
8. Bent Bojsen

Mesterrækken:

1. Jesper Bojsen
2. Henrik Lunden
3. Bent Løvgaard
4. Ole Nielsen
5. Niels Jacobsen (H)
6. Eddie Poulsen
7. Willy Pedersen
8. Orla Pedersen

A-rækken:

1. Jan Nielsen (H)
2. Lars Jensen
3. Bent Rasmussen
4. Morten Larsen
5. Per Friis Nielsen
6. Poul Christensen
7. Heine Oldenburg
8. Steen Johansen

Junior:

1. Jesper Bojsen
2. Eddie Poulsen
3. Jan Nielsen
4. Lars Jensen
5. Morten Larsen
6. Anders Harder

Holdleder: Tommy Nielsen

Reserver: Asbjørn Trolle, René Jensen og Toni V. Andersen.

HOLDKALENDER:

A-rækkens spillere må beklageligvis vente med at få deres spilledatoer. Oplysningerne herom i sidste nr. af En Passant skyldtes en misforståelse og står altså ikke til troende.

1. division:

20-21/11: dobbeltrunde i Århus mod ØBRO og AS 1904
9/1 : hj. mod Vejlbj-Risskov
30/1 : hj. mod Skolerne
20/2 : hj. mod Nordre
12-13/3 : dobbeltrunde i Kbh. mod Studenterforeningen og Kampklubben.

2. division:

31/10: ude mod SK 1968
21/11: ude mod Silkeborg
5/12: ude mod Randers
9/1 : hj. mod Århus
30/1 : hj. mod Herning
20/2 : hj. mod Nordre
13/3 : i Silkeborg mod Holstebro.

Mesterrækken:

24/10: hj. mod Hjørring
7/11: ude mod Åbybro
28/11: hj. mod Vejgård
16/1 : ude mod Frederikshavn
6/2 : ude mod Aalborg II
27/2 : hj. mod Hadsund
20/3 : i Aalborg mod Aalborg I.

